

HÁY JÁNOS

Kékgolyó utca sarok

Valami nő billent elé.
 Aztán ki.
 Vagy ő – nem tudom.
 Valamelyik.
 Inkább a nő – úgy volna jobb.
 Mennyi mindent letagadhatunk,
 akkor, ha a nő.
 A férfi dőlését – leginkább.
 Hogy nem céltalan lődörög.
 Mert más is (például).
 Például a nő.
 Hiába. A nő kibillent,
 a férfi arca behorpadt.

A nő iszkolt.
 Félt. Tudta, a férfi
 elébillent, és most ki.
 Félt, hátha újra.
 Hogy a férfi föltápaszkodik.
 Valahogy így: ... van magának.
 Van magának macskája?
 De nem: a nő
 a Kékgolyó sarkánál el,
 mire a férfi egyáltalán
 fel a Városmajorban.
 És pláne messze, mikor
 motyogni kezdett volna.
 Valami ilyet: Vidd
 (vagy vedd – nem tudom)
 a két golyómat...
 aztán folytatta, durván,
 de én
 a nő után rohantam,
 hogy bemérjem,
 mennyi.
 Mennyi utat képes
 ezalatt megtenni.